

ע"פ 78/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 78/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופט ח' כבוב

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
19.11.2020 ב-ת"פ 58733-03-19 שניתן על ידי כב'
השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:

כ"ו בתמוז התשפ"ב (25.07.2022)

בשם המערער:

עו"ד ראפי מסאלחה

בשם המשיבה:

עו"ד איתי שהם

בשם שירות המבחן:

עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ח' סבאג) ב-ת"פ 58733-03-19 מיום 19.11.2020. בגדרו נגזרו על המערער 16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וזאת בגין הרשעתו בעבירות נשק. הערעור נסוב על חומרת העונש.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, לאחר שהמערער ואחר קשרו קשר לביצוע עסקת נשק, הגיעו שניהם ביום 7.3.2019 ברכביהם לנקודת מפגש, שבה האחר העביר למערער אקדח מסוג "גלוק". המערער נטל את האקדח, אשר היה עטוף במגבת, והסתירו ברכבו. לאחר מכן, המערער נסע ברכבו אחרי האחר, כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק. בגין מעשים אלו, יוחסה למערער עבירת נשיאת והובלת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירת הסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. המערער הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית המשפט המחוזי ציין בגזר דינו את מדיניות הענישה המחמירה ביחס לעבירות נשק. עוד הדגיש את חומרת מעשי המערער, בפרט נוכח נסיבות ביצוע העבירות המלמדות על תכנון שקדם לביצוע העבירות והעובדה כי נזק רב עלול היה להיגרם אילו הנשק היה "מתגלגל" הלאה. כמו כן, בית המשפט נתן דעתו למתחם העונש שנקבע בעניינו של האחר אשר נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר, בציינו כי מעשי האחר חמורים ממעשי המערער. בהתחשב באמור, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של המערער בגדרי המתחם, בית המשפט המחוזי שקל את הודאתו במעשים והאופן בו נטל אחריות עליהם; העדר הרשעות קודמות לחובתו; וכן כי סיכויי שיקומו אינם גבוהים. בנוסף, ניתן משקל להצהרת המערער לפיה רכש את הנשק מאחר שחש מאוים ולא מצא לנכון לפנות לגורמי אכיפת החוק, וכך הלכה למעשה, נטל את החוק לידי.

בשקלול האמור לעיל, בית המשפט המחוזי גזר על המערער 16 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת נשק מסוג "פשע", למשך 3 שנים; וקנס בסך 5,000 ש"ח.

מכאן הערעור שלפנינו.

5. לטענת המערער, בית המשפט המחוזי שגה והחמיר בעונשו יתר על המידה, הן בהתחשב בכך שהעבירה ארכה מספר דקות מועטות ובפועל לא היה כל שימוש בנשק, הן בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובכללן אפשרות שיקומו והיעדר הרשעות קודמות לחובתו.

כמו כן נטען כי העונש אינו הולם את מדיניות הענישה הנוהגת; כי בית המשפט המחוזי לא גזר את העונש בהתאם לכללי הבניית שיקול הדעת כנדרש; וכי בית המשפט סטה ללא נימוק מהמלצת שירות המבחן להשית על

המערער עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בדיון לפנינו ב"כ המערער הוסיף וטען ארוכות בדבר שיקולי השיקום וחשיבותם. בין היתר, הדגיש ב"כ המערער כי לקיחת האחריות על המעשים מצד המערער, והיותו בעל עסק משגשג ויציב לפרנסתו מלמדות על סיכויי שיקומו באופן המצדיק הקלה בעונשו.

6. מנגד, המשיבה סומכת ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. נטען כי העונש אשר נגזר על המערער עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, בפרט בשים לב לעונשו של האחר אשר נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל. עוד הודגש, כי שיקולי השיקום אינם חזות הכול וכי מכל מקום, גם לאחר שלושה תסקירים, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של המערער.

7. לקראת הדיון, הוגש תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו של המערער, ממנו עולה כי ממועד גזר הדין לא חל שינוי בדפוסי חשיבתו באשר להתנהלותו בביצוע העבירות. משכך, בין היתר, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית-טיפולית בעניינו.

דיון והכרעה

8. דין הערעור להידחות.

הלכה היא כי בית המשפט לא יתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2022)).

בהינתן אמות מידה אלו, ניכר שאין מקום לקבל את הערעור.

9. בית משפט זה שב פעם אחר פעם על חומרתן של עבירות הנשק, ועל הצורך בענישה הולמת ומרתיעה במקרים אלו נוכח הסיכון הרב הנשקף מהן (ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.5.2022); ע"פ 6028/21 אטרש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2022)).

10. כפי שצינתי לא אחת, יש לנקוט בענישה ממשית כלפי "כל חוליות השרשרת העבריינית" של השימוש בנשק לא חוקי (ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022); ראו גם: ע"פ 3569/22 מדינת ישראל נ' חדיד, פסקה 8 לחוות דעתו של השופט י' עמית (23.6.2022) אשר אימץ קביעה זו), ומשכך אין להפחית מחומרת מעשי המערער בשל העובדה שאלו אירעו "במסגרת דקות ספורות" ואף "לא היה כל שימוש בנשק" כלשונו. המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות.

11. גם ביתר טענות המערער איני מוצא ממש. ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית, וגם אילו נפלה שגגה במלאכת גזירת העונש בידי בית המשפט המחוזי ובאופן יישום מנגנון הבניית שיקול הדעת כנדרש, ואיני סבור כי נפלה שגגה שכזו - אין בכך כדי להצדיק התערבות (ע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.2.2022)).

נוסף על כך, שיקולי שיקום, חרף חשיבותם, אינם חזות הכול, והם נלקחים בחשבון בין יתר שיקולי הענישה (ע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.5.2022)). בהקשר זה, אף שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית-טיפולית בעניינו של המערער, ומכל מקום, המלצתו - כשמה כן היא, בגדר "המלצה" שנועדה רק לסייע לבית המשפט במלאכת גזירת העונש (ע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2022)).

12. נוכח האמור, אין מקום להתערב בעונש אשר נגזר על המערער - העונש הולם את חומרת מעשיו; עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת; ומתחשב כראוי במכלול נסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות. אשר על כן, אני סבור כי דין הערעור להידחות, וכך אציע לחבריי.

ש ו פ ט

השופט א' שטיין:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ח' כבוב:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט י' אלרון.

המערער יתייב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 18.8.2022 עד השעה 10:00 בבימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתן היום, כ"ז בתמוז התשפ"ב (26.7.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
